

han har udtalt sin Villighed til at forhøje disse Beløb, men derom skal der til sin Tid optages nærmere Forhandling med Handelsministeriet.

I Samraadet med Undervisningsministeren er endelig drøftet Spørgsmaalet om Tilskuddet til de saakaldte trængende Kommuner. Derom har Ministeren sagt, at man efter hans Mening burde gøre denne Sag til Genstand for en meget nøje Overvejelse, før nogen Beslutning træffes. Det er oplyst for os, at Beløbet hidtil har været fordelt til Skolefondene efter de Andragender, der er fremkommet fra disse om Delagtighed i Bevillingen. Men ved en for nogle Aar siden foretagen Undersøgelse af Forholdene viste det sig, at Skoleraadene i flere Tilfælde havde vanskeligt ved at faa Pengene anvendt efter deres Formaal og uddelte dem med Smaabeløb paa indtil 50 Kr. til Kommunerne, paa hvis Budget det paagældende Beløb selvfølgelig er ganske intetsigende. Ministeriet foretog derfor en Omfordeling af Bevillingen, hvorefter kun 16 af de 21 Skolefonds modtager Tilskud, men man er stadig overbevist om, at Bevillingen i sin nuværende Form ikke udfylder noget virkeligt Savn, og at Beløbet, som ogsaa udtalt af enkelte Skoleraad, kunde komme til bedre Anvendelse paa anden Maade, samt at der bør sørges for, at der staaer Beløb til Raadighed for det Tilfælde, at en enkelt Kommune virkelig trænger haardt til en Lettelse med Hensyn til sine Skoleudgifter. Der er endvidere nævnt, at det maaske navnlig var Smaager, der kunde være Tale om at komme til Hjælp paa denne Maade. Men i øvrigt har Spørgsmaalet kun været Genstand for en foreløbig Drøffelse, idet vi er klare over, at dette Spørgsmaal maa nærmere overvejes, inden endelig Beslutning tages.

Jeg har her gjort Rede for de Samraad, der har været afholdte, og jeg skal efter Tingets Skik ikke paa dette Tidspunkt af Forhandlingerne komme nærmere ind paa Mindretallets Ændringsforslag, før de er omtalte af Mindretallets Ordførere. Jeg skal indskrænke mig til at anbefale de af hele Udvalget stillede Ændringsforslag til Vedtagelse i det høje Ting.

Søren Svendsen: Som den ærede Ordfører (Kofoed) udtalte nu, er Udvalget enig om at indstille de allerfleste af Ændringsforslagene til Vedtagelse her. Det er kun enkelte Forslag, som der kun staaer et Mindretal bagved. Før jeg gaar ind

paa at tale om de Ændringsforslag, som er stillede af det Parti, hvortil jeg hører, maa jeg nævne, at der ved Ændringsforslagene Nr. 17 og 18 til § 12, der omhandler de Tilskud, der skal ydes af Statskassen i Henhold til dette Lovforslag, foreslaas en betydelig Nedsættelse af disse Tilskud Forhold til det oprindelige Forslag; og det er, af Hensyn til de store Udgifter, som derved paalægges Kommunerne, med nogen Betænkelighed, at vi fra vor Side er gaaet med til disse Nedsættelser. Vi nærer ikke saa megen Betænkelighed ved det første af disse Ændringsforslag, der gaar ud paa, at Kommunerne skal udrede en større Del af Begyndelseslønningerne, men mere ved det andet, hvorved Kommunernes Bidrag til Konjunkturtillægget bliver meget forhøjet. Vi har imidlertid tiltraadt disse Ændringsforslag under Hensyn til, at vi ogsaa har været med til at paalægge Statskassen forøgede Udgifter og for øvrigt anbefalet forøgede Udgifter til Dyrtidstillægget for alle, som ogsaa vil komme Lærerne til gode, hvorfor Kommunerne alligevel kan være tjente med disse Forslag.

De 3 Ændringsforslag, som er stillede af det Mindretal, hvortil jeg hører, omfatter egentlig kun to Ting, nemlig Tilskuddene til de private Skoler og til Københavns Kommune. De private Skoler har under hele vor Lovgivning og under de Forhold, som har udviklet sig gennem Aarene, været noget vanskeligt stillede, fordi de har haft det Uheld, havde jeg nær sagt, at hver Gang man har vedtaget et Forslag til Lov om Tilskud til de private Skoler, har dette Tilskud, efter som Tiden er gaaet, stadig været nedadgaaende. De fik først — vistnok ved Loven af 1899 — et lille Tilskud, som beløb sig til ca. 6 Kr. pr. Barn; men efterhaanden som Børneantallet i de private Skoler voksede, blev Tilskuddet forholdsvist mindre og mindre, og da vi fik Skoleloven af 1908, var det gaaet ned til kun at være en 3—4 Kr. pr. Barn. Saa forhøjede man det i 1908 til 100 000 Kr. som direkte Tilskud til de private Skoler samt 10 000 Kr., som Ministeren kunde dele ud til Skoler af lignende Art, men som dog ikke fuldt ud svarede til den første Slags. Disse 100 000 Kr., som man den Gang vedtog skulde ydes af Statskassen til de private Skoler, udgjorde omtrent det samme Beløb pr. Barn, som Staten ydede til den almindelige Folkeskole, nemlig ca. 12 Kr. pr. Barn. Men efterhaanden som Udgifterne er steget ganske betydeligt, særlig i de senere Aar,